

B. Márta két év története.

1996 januártól végre nyugdíjas lettem, és sok elképzelésem volt a megérdemelt vakáció eltöltéséről. A sors közbeszólt, és 1996 júniusában rákszűrés alkalmával petefészek daganatot állapítottak meg. Megkezdődött a harc az életért. Műtéti feltárás, sugárterápia, kemoterápia és műtét. Mindez a 1996 június-1997 március közötti időszakban. Hogyan lehet ezt átvészelni? Először is megindul a harc az életért, fontos az élni vágyás, az akarat. Így a gyógykezelések sikeresebbek, a szervezet jobban reagál a gyógyító folyamatokra. Agykontroll kezelések és azzal párhuzamosan természetgyógyászati kezelés kezdődött. 1996. augusztus 1-jén a Természetgyógyászati Centrum részéről javasolták, Kavalkó János természetgyógyászt, aki azt mondta: " Ígérni felelőtlenség. Mindent megpróbálok, de szükségem van a te akaratodra." Attól a naptól kezdve hetente voltam kezelésen. A legjobban a kórházi sugárkezelés alatt elszenvedett sejtkárosodást, gyengeséget tudta az Orgonterápiával kordában tartani. Pénteken az utolsó sugárterápiás napon azonnal Kavalkó Jánoshoz rohantunk , mert már alig volt erőm. Akkor feltöltődtem energiával, ami szerdáig tartott. Csütörtökre már nagyon legyengültem. Mit éreztem az Orgonterápiánál? Az ágyon hanyatt feködtem és Kavalkó János a készüléket úgy helyezte el, hogy a gerinc kismedencei szakaszán a sugarak áthatoljanak. Ezek a sugarak nagyon kellemes meleget, lazító érzést produkáltak, ami teljesen átsugározta a daganatos részt. Valósággal kívánta a beteg testrészt ezt az érzést. A kezelés alatt Kavalkó János rövid biztatására teljesen ellazult állapotban mindig a beteg testrésze kellett koncentrálni. Az orvosi leletek bizonyították a sugárterápia eredményességét. Igaz, nem vallottam be a pótkezeléseket: természetgyógyász, agykontroll, Béres-csepp. Hat hét alatt a daganat kisebb, mint felére csökkent. További kezelést javasoltak, amiből a kemoterápiát kértem elsőnek. Folyamatosan jártam hetente Orgonterápiára, nem tudtam volna abbahagyni. Többször begyulladtak a lábvénaék és nagyon fájdalmasak voltak. Volt olyan időszak, amikor csak sántítva tudtam járni. Kavalkó János ezt is megoldotta két tenyerének energiamező hatásával. Éreztem, hogy a vénákban pangó vér elindul, mintha a véna kidugaszolódott volna. Igaz, ez nem csekély fájdalommal járt, de az eredmény szembetűnő volt. Mindig elgyötörten, kimerülten mentem Jánoshoz, és teljesen feltöltődve, fáradhatatlanul bizakodva jöttem el. Végig talpon tudtam maradni, és el tudtam látni a családomat. Ezt mind Kavalkó Jánosnak köszönhetem, aki erre ezt válaszolta: " Ne nekem köszönd, hanem magadnak!" A kemoterápia hat kezelésből állt. A negyedik kezelésnél eltűnt a daganatom, azonban a biztonság kedvéért a műtét után kaptam még két kezelést. A kemoterápia kellemetlen másodlagos tüneteit könnyebben viseltem és rövidebb ideig is tartottak. A műtétek miatt keletkezett összenövéseim megijesztették kezelőorvosomat, mire megvallottam természetgyógyászom kilétét és kértem egy hónap haladékot, hogy az összenövéseket próbáljuk valamennyire fellazítani. Ezt követően bementem műtetre. Műtét után a

kezelőorvosom azt üzenté Kavalkó Jánosnak, hogy gratulál. Kavalkó János a természetgyógyászati kezelés alatt egy elszívótechnikát alkalmazott, ami nagyon érdekes volt. Egy hideg kráter keletkezett a szóban forgó testrészen, ami nagyon lassan kezdett felmelegedni. Nem volt kellemes érzés, bár fájdalmat nem okozott, inkább furcsa volt. A természetgyógyászati kezelést - szükség szerint - kéthetente, majd havonta vettem igénybe. Ilyenkor a teljes lazítás alatt feltöltődtem, ami jó érzés volt, olyan, mintha átmasszírozódnának az izmok és sejtek. Az Orgonterápián kívül Kavalkó János saját készítésű gyógykenőcseit alkalmazta ízületeimre és érrendszeremre, valamint gyógyteákat és emésztést segítő cseppeket, főleg a máj megterhelését könnyítő hatásúakat. Jelenleg köszönetet mondok a Jó Istennek, az orvosoknak, családomnak, Kavalkó Jánosnak és magamnak azért, hogy gyógyultnak nyilvánítottak. A rendszeres ellenőrzések is ezt igazolják.

1998.május